

lem fra Hornslet ganske uskyldig. Det ærede Medlem har overhovedet ikke sagt noget kritisk paa dette Punkt, men udelukkende beskæftiget sig med de 6,000. Der mente han, at nogle vare skudte ud. Jeg tror ikke, ærede Medlemmer her i Salen ved Forhandlingerne forleden Dag kom paa det rene med, hvad det ærede Medlem fra Hornslet mente var skudt ud. Jeg tror heller ikke, nogen vil være paa det rene med det, naar de læse det ærede Medlems Udtalelser i Rigsdagstidenden. Der er det nemlig formet saaledes: „Det er nemlig saadan, hvad den højtærede Minister gentagende har bekræftet, at de 6,000 Ejendomme ere dem, der i Dag betale Skat; altsaa, der er her udskudt den store Masse, der bliver fri“. De Herrer ville let forstaa, at dette giver i Virkeligheden ingen Mening, for naar man har taget alle dem med, der i Dag betale Skat, er der ikke udskudt nogen af dem, der blive fri i Fremtiden, der er taget med alle, som nu betale Skatten, baade Hartkornsskatten og Ejendomsskylden. Jeg tænker mig, at det ærede Medlem med „bliver fri“ har tænkt paa dem, der ere fri, det vil sige dem, der ere udskudte. Vi have prøvet at tale lidt om det, og jeg kom til det Resultat ved denne Samtale med det ærede Medlem, at de Ejendomme, han havde tænkt paa, vare dem, som hverken komme til at betale Hartkornsskat eller Ejendomsskyld, men som ikke desto mindre vurderes med ved Ejendomsskylden, altsaa dem, som ved Fradraget blive helt fri i Fremtiden og heller ikke i Fortiden have betalt nogen Hartkornsskat. Men jeg vil fremhæve overfor dette, at disse Ejendomme er der ved en Undersøgelse af, hvorledes Skattereglerne virke, ingen Grund til at tage Hensyn til, naar man gør Skatten saaledes op, at man paa begge Sider, baade med Hensyn til Hartkornsskatten og Ejendomsskylden, manøvrerer og opererer med selve Skattebeløbet og ikke med Vurderingssummerne eller Hartkornssummerne — ja, med Hensyn til de sidste er det lige meget, hvad enten man gør det ene eller det andet, men altsaa ikke opererer med selve Vurderingssummerne. Og jeg har i alle mine Opførelser opereret netop med selve Skattebeløbene. Hvis jeg altsaa havde taget alle saadanne Ejendomme med, som findes i disse Kommuner, lad os sige 500, skulde jeg neden under de 6,000 opføre 500 med Nul i Hartkornsskat og Nul i Ejendomsskyld og lægge disse 500 Nuller til de to Tal, jeg havde i Forvejen. Men det ærede

Medlem vil sikkert være klar over, at hvad enten jeg lægger disse 500 Nuller til eller ikke, bliver Resultatet nøjagtig det samme. Det eneste, jeg kunde opnaa ved det, var, at jeg havde hele 6,500. Jeg har i Stedet for nøjedes med at sige: Jeg har 6,000 at forelægge her til Undersøgelse.

Det forekommer mig da, at vi vedblivende maa være klare over dette, at disse 6,000 Ejendomme repræsenterer ikke Alverden, men dog 3—4 Gange mere end det Antal Ejendomme, som ere gennemgaaede af det ærede Medlem fra Hornslet. De have efter mit Skøn ogsaa den Fordel, at de ere Udtryk for Forholdene i meget forskellige Dele af Danmark. Disse Kommuner ere tagne spredt og tilfældigt, rent paa Slump uden nogen Forudviden om, i hvilken Retning Resultatet vilde komme til at gaa. Det ærede Medlems Kommuner ere tagne fra en enkelt Egn, de gamle tidligere slesvigske Kommuner, hvis Skatteforhold ere ændrede efter 1864, som altsaa have et nyere Skattegrundlag end det, der fandtes i det øvrige Danmark før 1903. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det Materiale, jeg har haft at arbejde med her, er af en betydelig mere omfattende Karakter end det, det ærede Medlem fra Hornslet har haft. Men for øvrigt tvivler jeg ikke om — i alt Fald er det sandsynligt —, at naar vi nu faa Lejlighed til at gennemgaa de Kommuner paa samme Maade, som de andre ere gennemgaaede, hvilket Udvalgets Arbejde forhaabentlig vil føre til, vil det vise sig, at Erfaringerne tale i samme Retning som i de andre Kommuner. De Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat om vedkommende Kommuner, tyde for mig paa, at de i Virkeligheden ogsaa ville komme til at bekræfte de Resultater, jeg er kommen til, naar vi faa Lejlighed til at behandle dem paa den Maade, som synes mig at være rigtig for at komme til et Resultat i denne Sag. Jeg haaber da, at dette Forslag, naar det kommer i Udvalg, maa faa en grundig og saglig Behandling.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) udtalte i en anden Sammenhæng Ønske om, at hele denne Sag maatte blive saglig behandlet, og jeg kan ikke udtale noget bedre Ønske for denne Sag. Jeg er overbevist om, at hvis dette Forslag faar en saglig Behandling, vil man i Udvalget komme paa det rene med, at hvis Forslaget ikke gennemføres, vil til Foraaet et ikke ringe Skattebeløb, rimeligvis nogle Hundredetusinder, blive flyttet fra den mere velhavende Del af Befolkningen